

til at dække de aarlige Brolægningssudgifter og til at udrede betydelige Uddrag paa det Laan, Brolægningsskassen i sin Tid havde optaget hos Kæmmerkassen, for, tidligere end det ellers vilde have været muligt, at tilendebringe Omlægningen af forskjellige Gadestrækninger; da der nu var foretaget et saa betydeligt Brolægningssarbejde som Omlægningen af Storetorv, var det sandsynligt, at Brolægningsskassen ikke blot vilde kunne vedblive at afbetale den ældre Gjæld, men ogsaa den, det nu var nødvendigt at contrahere, og selv om den nye Ordning af Skattevæsenet snart kunde ventes at træde i Kraft, maatte man dog, indtil dette virkelig skete, holde sig til de nu gjældende Regler. Communalbestyrelsen besluttede at give Kæmmeren Ordre til strax at udrede til Brolægningsscommissjonen den resterende Deel af Brolægningssafgiften for iaar med c. 1200 Rdr., samt endvidere strax 1000 Rdr. og i October d. A. 1150 Rdr. som Laan til Brolægningsskassen.

(¹⁴²/₁₈₆₇). Det overdroges Veis- og Forsikjonnelsecomiteen at fremkomme med Forslag om, hvilke af Veiene paa Byens Grund der skulle betragtes som ikke private Veie udenfor Landeveienes Klasse i Henhold til Lov 21de Juni 1867 § 6.

Mødet 18. Juli 1867.

(⁹⁵/₁₈₆₆). Communalbestyrelsen tiltraadte en Erklæring fra Veicomiteen, hvorefter det ikke bliver Byens, men vedkommende Lodsieieres Sag at reeholde Vandløbet udenfor Mølleporten.

(⁹⁰/₁₈₆₇). Efter at man fra Civil-Ingenieur Obel havde modtaget Underretning om, at han ansaae det for sandsynligt, at der kunde staae Vand til Byens Forsyning fra nogle høitliggende Kilder i Byens Nærhed, havde den nedsatte Comitee, efter Bemyndigelse af Communalbestyrelsen, indhentet Vandinspecteur B. Poulsens Erklæring over Sagen; denne forelagdes i Mødet den 18de, og gik bl. A. ud paa at tilraade, at et Beløb af 1000 Rdr. anvendtes til artesjiske Brøndboringer paa forskjellige Punkter i Byens Omegn. Da Erhvervelsen af de Kilder, hvorfra Vandet ellers maatte staaes tilveie, vilde medføre en betydelig Udgift, besluttede Communalbestyrelsen at stille dette Beløb til den nedsatte Comitees Disposition.

(⁹²/₁₈₆₇). I Anledning af et fra Ministeriet stillet Forlangende om Refusion af 12,000 Rdr. som Byens Andeel i Udgiften ved Hovedlandeveisgadens Istandjættelse var det i et tidligere Møde yttret, at det formeentlig ikke kunde paalægges Byen at udrede et saa stort Beløb, Halvdelen af den samlede Udgift, idet der fra denne burde drages hvad der særlig medgik til Stenenes Eqpvarering, og Byens Bidrag fastsættes til Halvdelen af den derefter resterende Sum. I Forbindelse hermed fremlagde Raadmand Lissberg en nærmere Fremstilling af de i sin Tid førte Forhandlinger om Hovedlandeveisgadens Omlægning, hvoraf det fremgik, at man da var gaaet ud fra, at Fordelingen af Udgiften skulde staae paa den ovenfor nævnte Maade, ligesom det blev oplyst, at der var gjort Indstilling til Ministeriet i Dvereenstemmelse dermed. Communalbestyrelsen besluttede paany at indstille Sagen til Ministeriet.

(Under 5te November 1867 modtoges gjen- nem Stiftamtet Meddelelse om, at Ministeriet ikke kunde bevilge det Ansøgte, idet Kommunen i Genhold til Frdn. 29. September 1841 § 15 enten, naar Arbeidet betragtedes som Vedligeholdelse, hvad Ministeriet ansaae for det Rig- tigste, vilde have at afholde Halvdelen af den hele Udgift derved, derunder indbefattet Eqp- areringen, eller, saafremt det skulde betragtes som nyt Arbeide, vilde have at bære den hele Udgift alene med Fradrag af Forskiellen mel- lem Prisen for eqvarerede og spaltede Steen.)

(¹⁴⁹/1867). Havnecommissionen forelagde en af Digeconducteur Bruun udarbejdet Plan til en Kystbeklædning fra Skolebakken til Mittel- gadesport og videre nordøster. Medens Be- handlingen af denne Sag for Byens Vedkom- mende udjattes til næste Møde, besluttede man strax at sende Planen, forsaavidt angaaer Terrainet nordfor Byen, til Amtsrædet, med indtrængende Anmodning om, at lade de Ar- bejder, der vare projecterede til Sikkring af kysten nordfor Byen, foretage efter denne Plan.

(⁹³/1867). Da Ministeriet havde nægtet at approbere nogle af de Forandringer i Lov 29de Marts 1867, hvormed Communalbestyrelsen havde begjæret den udvidet til at gjælde for Aarhus, og derhos henledet Opmærksomheden paa, at der maatte fastsættes en anden Grændse for Lerens territoriale Omraade her end den for Kjøbenhavn fastsatte, besluttede man at frafalde de attraaede Forandringer i Loven og som Grændse for dens territoriale Omraade at foreslaae den i Genhold til Bygningsloven fastsatte Demarcationslinie.

(¹⁰¹/1867). Der fremlagdes Meddelelse fra Stiftamtet om at Ministeriet havde approberet Salget af Borgemeisterembedets Jordlod Matr. Nr. 84.

Mødet 2. August 1867.

(¹³²/1867). Da Elevantallet i Fristolen til- tog saa meget, at det i en nær Fremtid vilde blive nødvendigt at udvide Bygningen og an- sætte flere Lærere, og en væsentlig Grund til den store Frequentis formeentlig maatte søges i, at mange Forældre, der ingenlunde hørte til den fattigste Klasse, satte deres Børn i Fri- skolen istedenfor i Betalingskolen for at spare Skolepengene, var der reist Spørgsmaal om at paalægge saadanne Forældre, i Dverrens- stemmelse med Lov 8de Marts 1856, at be- tale Skolepenge for deres Børn. Under denne Sags Behandling i Communalbestyrelsen blev Foranstaltningens Hensigtsmæssighed draget stærkt i Tvivl; det blev fremhævet, at man ikke kunde indskrænke sig til at paalægge de enkelte Forældre, man vilde ramme, at erlægge Skolepengene; men man maatte paalægge alle Forældrene at betale, og kunde kun som Und- tagelse fritage Noget. Væsentlig directe For- deel vilde Foranstaltningen kun bringe Lærerne, hvem Skolepengene efter Loven maatte tilfalde: Kommunen vilde kun spare c. 400 Rdr., som nu udredes til Lærerne istedenfor Skolepenge, og den Fordeel, Kommunen indirecte skulde vinde, at Fristolens Frequentis formindstedes, vilde ikke spnaaes; snarere kunde man antage, at Mange, der nu vare utilboelige til at sætte deres Børn i Fristolen, netop fordi der Intet betales, ikke vilde betænke sig derpaa, naar det blev en Be-